

Stedfundne samt om, hvad der er Politiet bekendt angaaende Paagjældendes Bolig eller Opholdssted.

Naar Politiets Opgivelse ud paa, at Paagjældende har Bopæl eller Opholdssted andetsteds i Riget, bliver Forlyndelsen at iværksætte der i Overensstemmelse med de foranstaaende Regler. Ser Politiet sig ikke istand til at opgive Paagjældendes Bopæl eller Opholdssted inden Riget, og kan det heller ikke opgives, om og hvor Paagjældende har Bopæl i Udlandet, er Parten berettiget til at lade Forlyndelsen eller Meddelelsen ske ved 3 Gange gjentagen Indrykkelse i den almindelige Tidende, som ved egl. Anordning bestemmes til retslige Bekjendtgjørelser, hvorhos dog bliver at tagtlage, at dersom det af Parten vides eller af Politiet er opgivet, hvor Paagjældende for Tiden opholder sig i Udlandet, skal Udsædigheden tillige tilstilles ham pr. Post i betalt Brev, der skal anbefales.

§ 113.

Har det været Parten bekendt, at Paagjældende har Bopæl i Udlandet, eller indeholder Politiets Paategning Angivelser, gaaende ud herpaa, skal Forlyndelsen eller Meddelelsen, uanset Bestemmelserne i foregaaende Paragrafs Slutning, altid foretages paa den ved Stedets Love hjemlede Maade. Parten kan fordrø, at Retten skal udstede de i saa Henseende fornødne Begjæringer til paagjældende fremmede Myndigheder. Skulde disse vægre sig ved at iværksætte Forlyndelsen eller Meddelelsen, er Parten berettiget til at gaa frem paa den i Slutningen af foregaaende Paragraf angivne Maade.

§ 114.

Parterne kunne vedtage, at et opgivet Sted skal agtes for Bopæl, og dette bliver da, forsaavidt der forefindes Personer, som enten ifølge § 111 ere pligtige at modtage Forlyndelsen eller erklære sig for befuldmægtigede hertil, ved Anvendelsen af de foregaaende Regler, at behandle som den virkelige Bopæl.

§ 115.

Den til Forlyndelsens eller Meddelelsens Foretagelse antagne Stævningsmand behøver ikke at godtgjøre sin Bemyndigelse til den enkelte Forretning for den eller dem, til hvem Forlyndelsen eller Meddelelsen sker.

De Personer, for hvem Stævningsmanden i Medfør af de foregaaende Bestemmelser mener at kunne foretage Forlyndelsen eller Meddelelsen, kunne i Reglen ikke vægre sig ved at modtage den. Ubesøjet Nægtelse medfører Forpligtelse til at betale Udgifterne ved Forretningen. Stævningsmanden har derhos i heromhandlede Tilfælde strax at opfordre Politiet til at overtage Forlyndelsen eller Meddelelsen; den, der ubesøjet har nægtet at modtage Forlyndelsen eller Meddelelsen, skal da endvidere betale Politiet en passende af Politimesteren fastsat Godtgjørelse for den forarsagede Uleilighed.

§ 116.

De Personer, for hvem Forlyndelsen eller Meddelelsen ifølge § 111, ifr. § 114, foregaaer, naar rette Bedkommende ikke træffes, ere pligtige at underrette denne om det Stedfundne, naar det kan ske uden Udgift eller Besvær. Tilfidsættelse af denne Pligt medfører Erstatningsansvar.

§ 117.

Naar Stævningsmænd og Parter have iagttaget de i §§ 111—115 givne Regler, anses Forlyndelsen eller Meddelelsen for lovlig, uagtet den ikke ved de trufne Foranstaltninger maatte komme til Paagjældendes Kundskab.